

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8906** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ИТ ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № 1217/24.8.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ОТКАЗ за регистрация по Закона за ДДС- № 221022302863785/30.6.2023 г. на жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди, че неправилно е отказано да бъде регистриран по ЗДДС. Органът е приел, че са налице предпоставките по чл. 176, т. 1 ЗДДС, въз основа на единствено две посещения на декларирания адрес. Тези посещения са направени непосредствено след заявлението и в летния сезон; между двете проверки е налице кратък интервал от време. Направени са на 22 и 30 юни 2023 г. Следва да се посочи, че дружеството е еднолично и се управлява и представлява от неговия управител и собственик на капитала. Няма наети лица по трудов или граждански договор. Необходимо е било предварително уведомление за посещението. Позоваването на чл. 176 ЗДДС не може да е формално, а да се извърши цялостна и обективна преценка на фактите /по смисъла на чл. 83, ал. 1 и 2 ДОПК/, каквото не е физическото посещение на адреса. Приходната администрация следва да действа в условията на оперативна самостоятелност, след преценка налице ли е невъзможност субектът да бъде открит на декларирания адрес. Посещението на адреса е предназначено за осъществяване на контакт с лицето, с цел връчване на актове. Когато те не могат да се връчат

приложение следва да намери чл. 32 ДОПК. За да не се наложи специфичният режим на регистрацията е необходимо да е налице нарушение. Съгласно чл. 176, т.1 ЗДДС законодателят не е предвидил „системност и продължителност“ при отсъствие от адреса, но тази предпоставка се извежда от израза „не може да бъде“, което предполага, че са положени усилия и са предприети необходимите законоустановени действия. Ненамирането на адреса следва да е продължително и системно. Прави впечатление, че протоколът е с дата, съвпадаща с датата на издаване на оспорения акт. Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разности.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Относно фактите.

Жалбоподателят, на 20.6.2023 г., е подал заявление за регистрация по ЗДДС, по ел.път. На същата дата е постановена резолюция да се извърши проверка. В хода на тази проверка са представени изискани документи относно реализирания облагаем оборот. Видно от тези документи се установява, че за периода от 1.6.2022 г. до 31.5.2023 г. жалбоподателят е реализирал такъв в размер на 7823,32 лв.

При извършена проверка в регистрите на НАП е констатирано, че дружеството е било регистрирано по ЗДДС за периода от 15.9.2008 г. до 6.7.2022 г. Дерегистрирано е на основание чл. 100, ал. 1, т. 2, б. „а“, вр. чл. 176, т. 1 ЗДДС – неоткриване на декларирания адрес.

Видно от протоколи за посещение на адрес от 22 и 30 юни 2023 г. е удостоверено, че при посещение не е открит представител на дружеството. На адреса няма табели или звънец. Разпитани са служители на съседен офис, които са посочили, че от много време не са виждали управителя.

Предвид така установеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма.

При постановяването му ответникът НЕ е допуснал съществени нарушения на производствените правила. Видно от представената преписка органът е изпълнил задължението си да събере служебно всички необходими и относими доказателства, вкл. са и изискани такива от жалбоподателя; направени са необходимите служебни справки в Търговския регистър, както и регистъра на НАП.

Настоящият състав намира, че са налице предпоставките на чл. 100, ал. 4 ЗДДС за постановяване отказ за дерегистрация. В случая безспорно се установява, че не са изтекли по отношение на жалбоподателя на 24 м. от датата на прекратяване на предходната регистрация по ЗДДС /доколкото се установи, че дружеството е било регистрирано по ЗДДС за периода от 15.9.2008 г. до 6.7.2022 г./ Предвид изложеното следва да се приеме, че към датата на постановяване на оспорения акт /30.6.2023 г./ не са били налице посочените предпоставки, съответно - оспореният акт е постановен в съответствие с цитираната приложима правна норма. Към датата на приключване на устните състезания /31.10.2023 г./ не следва да се приеме, че са отпаднали пречките по

чл. 100, ал. 4 ЗДДС за регистрация по З. по реда на чл. 100, ал. 1 и 2 ЗДДС.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна. Не е необходимо да се обсъжда наличието на останалите предпоставки за отказ за регистрация доколкото необходимо и достатъчно условие е наличието на поне едно от основанията за това.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 3 Наредба № 1 з минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИТ ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № 1217/24.8.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ОТКАЗ за регистрация по Закона за ДДС- № 221022302863785/30.6.2023 г. на жалбоподателя.

ОСЪЖДА „ИТ ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪНС“ ЕООД да заплати на „ИТ ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 1000 /хиляда/ лв. разноски. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: